

VRTEC

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „ANGELČEK“

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 1. julija 1912.

Leto 42.

Zjutraj.

Skoz okence solnce
je pokuknilo v sobo,
a videlo notri
je samo lenobo.

Na postelji mehki
je Janko še snival,
na tleh poleg njega
je psiček počival.

In solnce se žarno
močno je zjezilo,
je dražilo dremeža
in ga vzbudilo.

„Kdor mesto kreposti
lenobo goji,
pa mesto plačila
le kazen dobi! . . .“

Iz postelje urno
je skočil na tla,
a v naglici silni
pohodil je psa.

Zarenčal je kužek:
„Hej, to pa ne gre!“
In v nogo zasadil
je Janku zobe.

A solnce se skrilo
za bele oblake,
naskrivoma mislilo
misli je take:

Gnjevoš.

